

[Knud Jespersen.]

faktisk blevet bekræftet heri ved dets genfremsættelse.

Wilhelm (VS):

Jeg skal gøre det kort. Vi er imod dette forslag, og jeg vil gerne præcisere, at det er vi ikke kun i den nuværende beskæftigelses-situation, som andre har været inde på. Det er klart, at det gør det endnu mere absurd, men vi ville også være imod det i en helt anden beskæftigelsessituation.

Vi har jo ikke bare set dette forslag fremsat adskillige gange, vi har også haft gennemførte regler, der meget lignede det, og som man er gået fra — heldigvis da — med opsparingsbegunstigelser. Den eneste forskel er, at her er det knyttet til en slags kriterium for ekstraintægt, som formelt kunne fjerne lidt af argumentationen med disse folk, der bare kan flytte om på nogle konti, men det er jo en formalitet. Den realitet, der bliver tilbage, er, at her gives der altså en skattebegunstigelse til de folk, der har mulighed for at spare op, der ligger på indtægtsniveauer, hvor det er muligt at spare op; men det bliver jo på bekostning af nogen, nemlig på bekostning af dem, der ligger på indtægtsniveauer, hvor det ikke er muligt at foretage denne opsparring.

Vi er imod selve dette princip og det uafhængigt af beskæftigelsessituationen.

Hvis jeg af praktiske grunde må sige én lille ting mere, som kan gøre det følgende lidt lettere, så vil jeg sige allerede nu, at vi på grund af udvalgs møder er forhindret i at kommentere de øvrige skatteforslag i dag, men vil fremsætte vores bemærkninger til dem ved andenbehandlingen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Erhard Jakobsen) (CD):

Jeg vil begynde med at rette en speciel tak til hr. Wilhelm, af hvis bemærkninger det fremgik, at han har forstået, hvad dette forslag drejer sig om.

Jeg har i øvrigt også en tak at bringe til de øvrige ordførere, nemlig når jeg sammenligner med, hvad de sagde sidste gang — og det gælder også ministeren. Den overlegne og hånlige tone, som forslaget blev afvist med sidste gang, var heldigvis forsvundet i dag. (*Afbrydelse*). Jeg har kun kunnet læse

det; jeg havde ikke lejlighed til at være til stede sidste gang, men jeg har læst det, og jeg må sige, at på baggrund af den tone, hvormed det blev afvist sidst, da kunne man tro, at nogle af bemærkningerne var inspireret af det statsunderstøttede tidsskrift *Levende Billeder*, der er udkommet nu, og som udnævner mig til at være en landsbyidiot.

Jeg bliver nødt til at gå i rette med nogle af de saglige indvendinger, der er kommet. Jeg er selvfølgelig glad for, at hr. Glistrup i dag mente, at dette forslag tilsyneladende var fornuftigt. Det var noget helt andet, end hvad hr. Glistrup sagde sidst. Da talte hr. Glistrup om mit gode hjerte, og den sentens kender jeg, det er halvdelen af en bemærkning, hr. Glistrup bruger ude på vores fælles møder, hvor han sammenligner mig med den finske folkehelt Sven Duva; hjertet var godt, men hovedet var det altså galt med. Det sidste var ikke med i bemærkningen her, men det hører med i historien. I dag var forslaget altså tilsyneladende fornuftigt. Det er da rart at se, at der på det halve år kan komme en så ændret vurdering.

Min kompliment til ordførere, der står her og taler, som om problemet er arbejdsløsheden i 1975. Må jeg spørge: hvad har alle de forslag drejet sig om, som dette ting har vedtaget som led i et vigtigt forlig — et forlig, hvor man har fortalt erhvervslivet, at nu gik det den anden vej, nu gik det opad? Og hvad har en række såkaldt borgerlige partiers bekymringer været? At man på et eller andet tidspunkt blev nødt til at bremse byggeriet, blev nødt til at bremse her, blev nødt til at bremse dér, for der kom for meget tryk på kedlen. Må jeg spørge: kan der komme for meget tryk på kedlen, uden at folks indkomster stiger? Det har jeg da aldrig hørt før. Alt, hvad vi har lavet herinde i dette høje ting, sigter imod, er rettet imod én ting: at folks indkomster skal stige igen. Man fremhæver, at i 1975 kan det blive småt med indkomsterne. Ja men så er der vel så meget større sandsynlighed for, at de stiger i 1977 i forhold til, hvad de var i 1975 og 1976. Naturligvis er dette forslag rettet mod fremtiden, ellers havde der ikke stået den 1. januar 1977.

Det er muligt, jeg er den eneste i dette ting, der ikke regner med, at den arbejdsløs-